

Ordføreren (Berg): Uden at gaa dybere ind paa Gjenstanden for den Forhandling, der fandt Sted imellem det meget ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Tramp) paa den ene Side og den høitagtede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Ravn) paa den anden Side, tror jeg dog at burde bemærke, at forsaavidt det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds udtalte, at der dog var visse Anker, man kunde reise mod Administrationen, Marinebestyrelsen, det vil sige: ikke Ministeren personlig men navnlig dem, han har at arbejde med, for den Maade, hvorpaa de udførte Bevillingerne, da tror jeg, at den ærede Marineminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds heller ikke særlig, naar Kalen er om „Helgoland“, kunde gjøre nogen Indsigelse imod en saadan Paastand af det ærede Medlem for Aalborg. Seg vil bede, at man i den Henseende blot vil læse Finantsudvalgets Betæntning fra ijsor, hvori det blev oplyst, at man først havde to Tegninger, A. og B., uden at man kunde bestemme sig for nogen af dem, og at man endelig fik en Tegning C. approberet og arbejdede paa Skibet, men at man saa nogen Tid efter opdagede, at C. var for bred til at kunne gaa ind i Dokken. Det var en Jørglemmelse, hed det, men ganske vist en mærkværdig Jørglemmelse fra Administrationens Side. Lægge dette paa Marineministeren personlig, har man ikke villet i disse Forhandlinger, men man omtaler Administrationen. Seg skal nævne endnu et Exempel. Hvorledes forholder Dybgaandet for de større Kanonbaade sig til Planen, hvorefter de ere byggede? Svormegret stikke de dybere end beregnet, da de bleve satte paa Bedding, og hvilken Indflydelse har dette for disse Baades Beseiling af de Farvande, som de ere beregnede til at beseile baade i Krig og Fred? Seg henstiller blot Spørgsmaalet. Seg kunde gjerne tage flere Exempler, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Seg tror, at Administrationen ogsaa for Marinens Bedkommende kan have Krav paa Opmærksomhed fra vor Side. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, som er reist angaaende Anvendelsen af Spudrustningen i afvigte Sommer, skal jeg tillade mig at bemærke, at saaledes som jeg har opfattet de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Præsø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og fra den ærede Minister, er der, om jeg tør sige, ikke blot en Grads- men en Bøfensforstjæl i deres Betragtninger. Det ærede Medlem for Præsø Amts 1ste Valgkreds opfattede sig saaledes, at naar Kongen vilde reise, skulde Ministeren expedere det Fornødne til hans Reise, og det nyttede ikke, at vi paatalte det, thi saa maatte vi i alt Fald give andre Bevillinger i samme Diemed. Deri ligger, forekommer det mig, en noget absolutistisk Tankegang. Denne Sætning blev gjældende før 1848, da Statskassen var Kongens Kasse,

og da et Ord af Kongen var Lov, saaledes at det, han vilde, strax var bevilget, — blot med et Regnskab i de senere Aar. Men at overføre denne ukonstitutionelle Sætning paa vore nuværende Forhold tror jeg neppe er rigtig. Seg anlager ikke, at vi endnu ere komne saa vidt ind i den nye Lære, som man maaske ønsker skal gjøres gjældende saa hurtigt som muligt for Fremtiden, at vi skulle kunne rigtig fordyse det. Den ærede Minister sagde derimod: Naar jeg havde fundet denne Anvendelse uforsvarlig og anset den for en Misbrug overfor Bevillingsmyndigheden, havde jeg selvfølgelig ikke gjort det, havde jeg selvfølgelig sagt Nei til denne Foranstaltning. Deri ligger en fuldstændig Anerkjendelse fra den ærede Ministers Side af, at en anden Villie end den, der ligger i selve Bevillingen, gjælder ikke overfor den, som skal administrere Bevillingen; denne Anerkjendelse fra Ministerens Side ligger deri. Det er altsaa konstitutionelt. Det er konstitutionelt, at den ærede Minister tilstaar, at der ingen anden Villie er udenfor den, som ligger til Grund for Bevillingen, og hvorpaa den er bygget, som kunde berettigge Ministeren til at anvende Bevillingen paa anden Maade. Seg kommer da ligeoverfor den ærede Minister til at gaa ind paa den Forstjæl i Betragtningensmaaden, der er mellem hans Opfattelse og Flertallets Opfattelse. Den ærede Minister finder det forsvarligt, finder, at det ikke er Misbrug, Flertallet finder det er uforsvarligt, finder, at det er Misbrug. Den ærede Minister veed, at Planen for det sidste Aar var lagt med 404 Mand paa Fregatten Sjælland i mindst 3 Maaneder. Dette var overensstemmende med Søværnsloven af 24de April 1868. Udførelsen blev den, at man, efterat man havde gjort en lille Tour omkring Sjælland og ligget stille forskjellige Steder en Maanedstid, gik lidt op i Sundet og derefter lagde ind i Flaadens Leie. Derpaa havde man i længere Tid Gaandværkere ombord, og saa seilede man de sidste 3 Uger bort og havde kun saa Limers virkelig Døvelse. Dette var for godt de 300 Mandes Bedkommende et Logt tilføjs paa mindst 3 Maaneder, hvor Gaandværkere og Andre, der saagodt som aldrig have betraadt en Plante paa Søen, skulde vænnes til at taale Søen ved Siden af at uddannes i deres Krigsgjerning tilføjs! Thi det er jo saa, at de ikke blot skulle vænnes til Søen i den Tid, men ogsaa uddannes i deres Krigstjeneste tilføjs. Nu siger Flertallet, at der i begge Henseender er en ikke uvæsentlig Forstjæl. Mellem at gaa omkring Sjælland og derpaa gaa ind og lægge sig paa Kronstads Rked og det at seile en Tour, om den ogsaa er kortere, gennem Rattetag og Nordspen, er der en væsentlig Forstjæl, naar der er Tale om, at Mandskabet skal blive stærkt. Og komme vi til selve Uddannelsen, turde det være, at Flertallet har Ret i, at i den Henseende staa de 300 Mand langt tilbage med Hensyn til det Standpunkt, som